

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON
 VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DŨNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002
 www.cgvnhouston.org

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
 Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
 Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
 281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Võ Tiến Đạt
 Giáo Xứ Đức Kitô Ngôi Lời Nhập Thể
 281-827-9571

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
 281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú (GXLB)
 281-777-2229

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)
 832-403-7871

Thành viên: CT ĐHMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành
 Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
 Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
 713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
 2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
 Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
 Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch
 Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
 281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.
 Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
 Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.
 Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
 281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÒ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.
 Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
 Pt. Giuse Đỗ Nguyễn Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
 713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
 713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
 3617 Milam St. - Houston, TX 77002
 713-518-2319

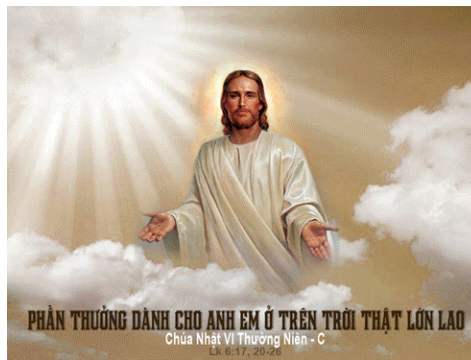
Chúa Nhật VI Thường Niên, Năm C, Ngày 17-02-2019
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca 6, 17, 20-26

SUY NIỆM LỜI CHÚA

NHỮNG MỠI PHÚC ĐÍCH THỰC

Đọc Tin Mừng của Chúa Giêsu chúng ta không khỏi ngạc nhiên và sửng sốt khi Chúa Giêsu chúc phúc cho những người nghèo đói, khóc than, bị oán ghét, bị khai trừ, sỉ nhục và đi kèm theo là những lời nguyền rủa những người giàu có, no nê, phê phỡn, vui cười, được mọi người ca tụng. Chúng ta có thể nhận ra những nghịch lý, những đối chọi giữa người giàu, kẻ nghèo, giữa những người đói khát và những người no nê. Đây là hai giai cấp trong xã hội giữa giàu và nghèo mà Tin Mừng mô tả để người môn đệ Chúa chọn lựa.

Có một nghịch lý rất cơ bản mà Tin Mừng gọi lên, đó là Chúa luôn chúc phúc cho những người nghèo khó không ham lợi lộc thế gian, biết cam với số phận, biết bám chặt vào Chúa. Đối với những người này, Chúa luôn hướng họ tới một phúc tương lai. Chúa những người giàu có biết thông với người khác. Những hạng giàu có như không biết quan tâm, những người giàu có biết hạnh phúc cả đời này, lần biết trao ban, cảm thông

Chúa không lên án nhưng lên án cách đặc tiền của. Vàng, của cải có thể xấu. Tiền bạc là con dao hai lưỡi: nó có thể sử dụng vào việc tốt cũng như việc xấu. Chúa lên án những người giàu chỉ khư khư bám lấy của cải và chỉ thiên cận nhìn thấy cái nằm, cái kho tàng của mình thôi. Họ để cho tiền của nhận chìm họ trong những sự việc hào nhoáng bề ngoài, những sự mau qua của trần thế này. Họ không hiểu cái mau qua và cùng đích của đời sống, của con người. Họ quên đi cùng đích hay mục đích của con người là “Hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người” (Mt 6, 33). Chính vì thế mà họ đã chỉ tìm phương tiện, và để cùng đích tan biến trong phương tiện. Chúa chỉ lên án hạng giàu sang nhưng sống ích kỷ, sống bo bọ với con người của mình. Họ sống theo chủ nghĩa cá nhân và quên đi họ còn mắc nợ nhiều người bởi vì đời sống con người là một sự liên đới không thể tách rời. Chúng ta sống có nợ với nhau, chúng ta nợ ấy cho kẻ đói ăn, cho kẻ rách rưới ăn mặc, cho kẻ khát uống, thăm viếng kẻ tù đày. Nói như cô nhạc sĩ Trịnh Công Sơn: “Sống trên đời phải có tâm lòng”. Đặc biệt Chúa dạy: “Hãy thương yêu nhau như Thầy đã thương các con”.

Do đó, người giàu, làm giàu một cách lương thiện, chính đáng không phải là tội. Tiêu xài căn cơ, đúng không phải là điều xấu xa. Nhưng giàu có, hưởng thụ và làm ngơ trước sự đau khổ của người khác là một tội ác. Hạnh phúc thật không phải do sự giàu có mà là sự trao ban như Thánh Phaolô viết: “Cho thì có phúc hơn nhận lãnh”. Hạnh phúc thật là sống trong an bình, thanh thản và tử tế với mọi người.

Lời Chúa trong bài Tin Mừng hôm nay đã mở ra cho chúng ta một chân trời mới, một trật tự mới, trật tự khác với trật tự chúng ta đang sống. Trật tự, chân trời mới được đặt trên nền tảng là chính Thiên Chúa, niềm tin và niềm cậy trông của người môn đệ Chúa. Giàu có biết chia sẻ, biết trao ban là hạnh phúc thật. Nghèo khó nhưng biết phó thác, tin tưởng, cậy trông và không tham lam của cải, không tham lam tiền của của người khác là hạnh phúc thật.

Thánh Luca ghi lại những lời chúc phúc và những lời chúc dữ của Chúa Giêsu với

CỘNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu

8150 Park Place – Houston, TX 77017

713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng

Pt. Giuse Trần Văn Nhật

13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082

281-556-5116

CỘNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.

1003 GulfBank-Houston, TX 77037

713-732-0132

Giáo xứ Mỹ có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton

6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084

281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales

8200 Roos Rd. Houston, TX 77036

713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu

Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)

832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ MẸ CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

Lucia Nguyễn Ngọc Thủy

281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Vũ Thành

Ông Nguyễn Văn Xuân

832-260-5016

LIÊN ĐOÀN TỔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hướng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng

713-518-2319

Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)

281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC MẸ (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hướng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng

Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên

832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hướng:

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.

Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang

713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hướng: Lm. Đaminh Minh Tiên, OP

Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)

281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng

713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả

10135 West Rd.

Houston, TX 77064

281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.cgvnhouston.org

Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật

nth@nguoinhieu.org

713-870-8955

chủ ý vạch ra con đường mà những người muốn theo Chúa phải lựa chọn. Con đường đó là con đường siêu thoát đối với những quyền rũ, những cạm bẫy của trần gian để chỉ khao khát và tìm kiếm và cậy trông vào Chúa đến cùng.

Lạy Chúa Giêsu, xin cho chúng con luôn biết tin tưởng, cậy trông và phó thác nơi bàn tay nhân từ đầy thương yêu của Chúa. Amen.

Linh mục Giuse Nguyễn Hưng Lợi, DCCT

GIÁO HỘI BỊ BÁCH HẠI

Ai trong chúng ta cũng muốn sống sung sướng, hạnh phúc, và thông thường sự giàu có, tiền bạc đầy đủ bảo đảm hạnh phúc cho chúng ta. “Tiền bạc là chìa khóa mở cửa vào cuộc sống hạnh phúc.” “Có tiền mua tiên cũng được!” Số người mua xô số càng ngày càng đông, vì muốn giàu có mau chóng và được sống hạnh phúc.

Tuy nhiên, trong thực tế, sự giàu có tiền bạc không hẳn bảo đảm hạnh phúc cho chúng ta. Theo các thống kê của xã hội học về vấn đề tự tử thì tỷ lệ người giàu tự tử nhiều hơn người nghèo; tỷ lệ người tự tử ở các nước tiên

tiến, giàu có như Hoa Kỳ và các nước Âu Châu dẫn đầu các nước khác (xin vào website Suicide để tham khảo). Theo cuộc điều tra mới đây về những người trúng số sô và trở nên triệu phú trong giây lát, hầu như không người nào nhờ đó mà sống hạnh phúc hơn. Vào khoảng đầu năm 2009, thần tài đã đến viếng thăm một ông, và ông đã trúng số 30 triệu; nhưng chỉ vài tháng sau, ông bị mất tích. Bà mẹ ông thì cho rằng ông sống ăn dật ở đâu đó, còn cảnh sát thì suy đoán ông đã bị giết, đã phải đổi mạng sống của ông vì tâm vé số trúng.

Trong thực tế có nhiều người trúng số lớn, đã mất hẳn cuộc sống tự do lúc bình thường, vì cứ lo bị ‘bắt cóc’, nên đi đâu, ở đâu cũng lo sợ; ngoài ra, còn bị rầy rà vì bao nhiêu bạn bè, bà con thăm hỏi và xin giúp đỡ, nên phải rút vào cuộc sống “ăn dật” cho yên thân. Chắc chúng ta còn nhớ câu chuyện ngụ ngôn của La Fontaine về “Ông Phú Hộ” đêm đêm mất ngủ vì cứ phải lo tính tiền bạc và sự làm ăn sao cho khỏi thua lỗ và được giàu có thêm mãi. Trái lại, người thợ đóng giày ngủ nhờ dưới chân cầu thang của nhà ông thì đêm nào, khi đi làm về cũng húyt sáo vui vẻ, rồi đi ngủ ngon một giấc đến sáng để lại bắt đầu một ngày mới. Ông phú hộ liền đem tặng cho ông ta một túi tiền. Thế là từ ngày đó, ông ta không còn ngủ yên như trước, vì đêm nằm cũng lo sợ bị mất trộm túi tiền, và khi đi làm cũng vẫn phải lo giữ túi tiền. Ông ta cảm thấy cuộc sống không còn bình an, thanh thản như trước. Và ông ta đã quyết định trả lại ông phú hộ túi tiền để được trở lại cuộc sống nghèo khó nhưng bình yên hạnh phúc hơn.

Trong Bài Phúc Âm Chúa Nhật này, thường được gọi “Tám Mỗi Phúc Thật”, Chúa Giêsu có vẻ như đã đi ngược đời, nói đến hạnh phúc không phải cho người giàu có, quyền thế, ăn no mặc ấm... nhưng là cho những người nghèo khổ, đói khát, đau khổ, bệnh tật, bị bách hại, phi báng, đánh đập tàn nhẫn (như những Giáo sĩ, Giáo dân đang bị bách hại tại Việt Nam, Mã Lai, Trung Quốc, Bắc Hàn, ở Trung Đông và Phi Châu... chẳng hạn). Quả thật là ngược đời hết sức! Nhưng trong Bài Đọc I hôm nay (Gr 17, 5-8), Thiên Chúa đã soi sáng cho chúng ta biết, qua tiên tri Giêrêmia; con đường hạnh phúc thật là “biết đặt mọi niềm tin tưởng nơi Chúa, lấy Chúa làm tất cả, lấy Chúa làm nơi tựa nương tuyệt đối. Những người đó được sống hạnh phúc thật. Họ

Ban Điều Hành Bản Tin Dừng Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mầu	713-231-6242 - mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554 - chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076 - thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133 - dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dừng Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223 - Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761 - lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970 - tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402 - lnguyen999@yahoo.com

"Khôn cho các người, hỡi những kẻ bây giờ đang được vui cười, vì các người sẽ phải sầu khổ khóc than."

Văn Phòng Ôn Gọi Linh Mục và Tu Sĩ
713-652-8239

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ

Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH

Lm. Giuse Châu Xuân Báo, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHUNG VỤ

Lm. Gioan Hoàng Đạt
713-652-8239

ỦY BAN THÁNH NHẠC

Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ

Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ - HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THẾ

3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH

5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TUXÁ THÁNH ĐA MINH

12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SÁN

14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẾN THÁNH GIÁ

8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
713-643-3694

DÒNG CHÚA THÁNH THÂN

4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIỆN

20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

TU HỘI GIA ĐÌNH

ME MARIA THẨM VIẾNG

11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

giống như cây được trồng bên bờ suối, đâm rễ sâu vào đất ẩm ướt; không sợ gì, khi mùa hè đến, lá vẫn xanh tươi; không sợ gì, khi nắng hạn, vẫn sinh hoa kết trái!”

Chúa Giêsu Kitô, Thày Chí Thánh của chúng ta, đã không mở đường hạnh phúc cho chúng ta bằng sự giàu sang, quyền quý; nhưng bằng cuộc sống nghèo khổ của chính Ngài, và trong thời gian đi rao giảng Phúc Âm Tình Thương, lo cho những người nghèo khổ, bệnh tật, tội lỗi, lại thường xuyên bị chống đối, ghét bỏ, thù hận. Cuối cùng lại chấp nhận bị bắt, bị hành hạ, sỉ nhục và chết trên Thập Giá, táng xuống mồ, rồi mới sống lại và về Trời để mở đường hạnh phúc Nước Trời cho chúng ta. Nếu chúng ta không tuyệt đối tin tưởng như vậy; nếu chúng ta chỉ hy vọng vào Chúa Giêsu Kitô trong cuộc đời này mà thôi; nếu chúng ta chỉ đặt hạnh phúc vào sự giàu sang, quyền quý và tự do mọi sự ở đời này, thì chúng ta sẽ là những kẻ vô phúc nhất thiên hạ! (Như Thánh Phaolô nói với chúng ta trong Bài Đọc II hôm nay 1Cr 15, 12. 16-20).

Phúc cho ai không theo mưu toan kẻ gian ác,

Không theo đường lối những tội nhân,
Không ngồi chung với những kẻ khinh bỉ người khác;

Nhưng vui thỏa trong lề luật Chúa,
Và suy ngắm luật Chúa đêm ngày.
Họ như cây trồng bên bờ suối nước,
Trổ sinh hoa trái đúng mùa,
Lá cây không bao giờ tàn úa,

Tất cả công việc họ làm đều thịnh đạt.
Kẻ gian ác không được như vậy,
Họ như vỏ trấu bị gió cuốn đi!

Phúc thay người đặt niềm tin cậy nơi Chúa;

Vì Chúa canh giữ đường người công chính,

Con đường kẻ gian ác dẫn tới diệt vong.

(Bài Đáp Ca theo Thánh Vịnh 1)

Theo đường lối của Chúa, Giáo Hội cũng chỉ lo rao giảng Tin Mừng hạnh phúc thật cho mọi người, giúp đỡ người bệnh hoạn, người đang ở các trại phong cùi (như ở Việt Nam hiện nay), mở mang văn hóa cho các dân tộc, loan truyền ơn cứu độ, con đường đưa đến hạnh phúc thật đời đời. Nhưng như Chúa Giêsu Kitô, trong mọi nơi, mọi thời, Giáo Hội cũng luôn bị bách hại, phi báng, lộng nhục. Tuy nhiên, từ những Hoàng Đế Rôma tàn bạo như Neron đến các bạo chúa thời nay như Hitler, Lenin, Stalin, Mao Trạch Đông v.v... tất cả đều đã trở về với cát bụi, nhưng Giáo Hội Chúa vẫn trường tồn và phát triển.

Theo mệnh lệnh của Chúa, chúng ta hãy: “Yêu thương mọi người, làm ơn cho những ai ghét bỏ chúng ta, chúc lành cho những người nguyện rửa chúng ta, và cầu nguyện cho những người vu không cho chúng ta những điều gian ác.” (Luca 6: 27...). Đó là con đường yêu thương, con đường đưa đến hạnh phúc thật trong cuộc sống đời đời.

LM. Anphong Trần Đức Phương

VÀI SUY NGHĨ VỀ VIỆC LẠM DỤNG TÌNH DỤC CỦA MỘT SỐ GIÁO SĨ TẠI HOA KỲ

Trong những ngày qua Giáo Hội Hoa Kỳ liên tục chịu áp lực bởi những tin tức giật gân, trước hết đó là tin Đức Hồng Y Theodore McCarrick (nay chỉ gọi là Tổng Giám Mục McCarrick) bị cáo buộc về tội lạm dụng tình dục các chủng sinh, rồi đến lượt báo chí đưa tin gần 300 Linh Mục thuộc Giáo Phận Pennsylvania lạm dụng tình dục trẻ em trong suốt hơn mấy thập kỷ, con số nạn nhân lên đến gần 1,000 người. Đây là một nỗi đau rất lớn của Giáo Hội toàn cầu nói chung và Giáo Hội Hoa Kỳ nói riêng.

Nhiều người quan tâm và đặt câu hỏi cho chúng tôi: Tại sao trong Giáo Hội lại có thể xảy ra những chuyện động trời như vậy? Chúng ta phải làm gì bây giờ? Bản thân người viết không có nhiều nghiên cứu về lĩnh vực này, nên chỉ xin mạo muội trình bày một vài cảm nghiệm cá nhân, với hy vọng giúp bạn đọc có những suy nghĩ và ứng xử hợp lý với sự việc này.

Thành tâm phản tỉnh.

Trước hết, thật xấu hổ khi điều tội tệ này xảy ra trong Giáo Hội. Vâng, không ai muốn nó xảy ra, nhưng khi đã xảy ra rồi thì đây là dịp thích hợp để chúng ta thành tâm phản tỉnh chính mình. Chúng ta ai nấy đều phải công nhận, lạm dụng tình dục, hay xâm phạm tình dục người khác, nhất là đối với trẻ em, là một tội ác và đáng lên án. Các vị chủ chăn là những người hằng ngày rao giảng Lời Chúa nhưng có một số lại làm điều trái với tinh thần của Tin Mừng.

Trong hoàn cảnh này, chúng ta cũng phải công nhận, đức khiết tịnh và lòng trung thành trong thời đại ngày nay đã bị suy thoái. Cũng giống như trong đời sống hôn nhân, nhiều đôi nam nữ đã không giữ được lòng chung thủy đối với bạn đời của mình, mà đi ngoại tình, rồi ly dị nhau, thì các Linh Mục và Tu Sĩ cũng không giữ được đức trong sạch mà mình đã khấn hứa với Chúa và với Giáo Hội lúc ban đầu.

Đọc tiếp trang 10 →

ĐTC Phanxicô: đối thoại giữa Kitô giáo và Hồi giáo là nhân tố quyết định cho hòa bình.

Lần đầu tiên, một vị Giáo Hoàng đến bán đảo Ả Rập. Và Thiên Chúa Quan phòng muốn đó là một Giáo Hoàng có tên là Phanxicô, 800 năm sau chuyến viếng thăm của Thánh Phanxicô Assisi đến vương quốc Al-Malik Al-Kamil. Trong chuyến Tông Du này tôi và Đại Imam Al-Azhar đã ký Văn Kiện về tình huynh đệ nhân loại, trong đó chúng tôi cùng nhau khẳng định ơn gọi chung của tất cả người nam và người nữ là anh chị em, là con cái của Thiên Chúa.

Trên đây là những lời của Đức Thánh Cha Phanxicô dành cho các tín hữu và du khách hành hương đến từ khắp nơi trên thế giới, trong buổi gặp gỡ chung hàng tuần tại Đại Thánh Đường Phaolô VI, sáng thứ Tư 06/02. Bài Huấn dụ của Đức Thánh Cha được mở đầu với Lời Chúa trích trong sách Sáng Thế Ký: “Sau trận Đại Hồng Thủy Thiên Chúa ban phúc lành cho ông Nô-ê và các con ông, và Người phán với họ: *“Hãy sinh sôi nảy nở thật nhiều, cho đầy mặt đất. Nhưng Ta sẽ đòi mỗi con vật phải đền nợ máu các người, tức là mạng sống của các người; Ta sẽ đòi mỗi người phải đền mạng sống của người anh em mình”*. (Sáng Thế Ký, 9, 1. 5). Đức Thánh Cha nói: “Trong những ngày vừa qua, tôi đã hoàn thành một chuyến Tông Du ngắn đến Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập. Một chuyến đi ngắn nhưng rất quan trọng, liên kết với cuộc gặp gỡ hồi năm 2017 tại Al-Azhar, Ai Cập, cuộc gặp gỡ đã viết một trang mới trong lịch sử đối thoại giữa Kitô giáo và Hồi giáo và việc dân thân thúc đẩy hòa bình trên thế giới dựa trên tình huynh đệ nhân loại”.

Lần đầu tiên, một Giáo Hoàng đến bán đảo Ả Rập.

Lần đầu tiên, một Giáo Hoàng đến bán đảo Ả Rập. Và Thiên Chúa Quan phòng muốn đó là một Giáo Hoàng có tên là Phanxicô, 800 năm sau chuyến viếng thăm của Thánh Phanxicô Assisi đến vương quốc Al-Malik Al-Kamil. Tôi thường nghĩ về Thánh Phanxicô trong cuộc hành trình này: điều này đã giúp tôi giữ Tin Mừng, tình yêu của Chúa Giêsu Kitô trong tâm hồn, trong lúc tôi sống những giờ phút khác nhau của chuyến viếng thăm; trong tâm hồn tôi có Tin Mừng của Chúa Kitô, có lời cầu nguyện hướng về Chúa Cha cho tất cả con cái của Ngài, nhất là cho những người nghèo nhất, cho những nạn nhân của bất công, chiến tranh, khốn khổ ...; lời cầu nguyện cho cuộc đối thoại giữa Kitô giáo và Hồi giáo, yếu tố quyết định cho hòa bình thế giới ngày nay.

Tiếp đến, Đức Thánh Cha cảm ơn Thái Tử, Tổng Thống, Phó Tổng Thống và tất cả các Nhà chức trách của Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất. Đức Thánh Cha nói: “Tôi xin cảm ơn tất cả vì đã đón tiếp tôi với sự lịch sự tuyệt

vời. Trong các thập kỷ gần đây đất nước này đã phát triển rất nhiều: nó trở thành một giao lộ giữa Đông và Tây, một “ốc đảo” đa sắc tộc và đa tôn giáo, và do đó là nơi thích hợp để thúc đẩy văn hóa gặp gỡ. Tôi bày tỏ lòng biết ơn đối với Đức Cha Paul Hinder, Đại Diện Tông Tòa Nam Ả Rập, người đã chuẩn bị và tổ chức sự kiện cho cộng đồng Công Giáo. Và “lời cảm ơn” chân thành của tôi hướng tới các linh mục, tu sĩ và giáo dân; họ chính là sự hiện diện năng động Kitô hữu cho vùng đất này.

Tôi đã có cơ hội chào thăm vị linh mục đầu tiên, ngài đã chín mươi tuổi, cha đã thiết lập nhiều cộng đoàn ở đó. Cha ngồi trên xe lăn, bị mù, nhưng nụ cười vẫn nở trên môi, nụ cười của người đã phục vụ Chúa và đã làm nhiều điều tốt lành. Tôi cũng đã thăm một linh mục chín mươi tuổi khác, nhưng ngài vẫn còn đi được và tiếp tục làm việc; và nhiều linh mục đang phục vụ các cộng đồng Kitô giáo theo nghi lễ Latinh, nghi lễ Syro-Malabar, Syro-Malankara, nghi lễ Maronite đến từ Lebanon, Ấn Độ, Philippines và các nước khác.

Văn kiện về tình huynh đệ nhân loại.

Ngoài các bài phát biểu, tại Abu Dhabi, một bước nữa đã được thực hiện: Tôi và Đại Imam Al-Azhar đã ký Văn kiện về tình huynh đệ nhân loại, trong đó chúng tôi cùng nhau khẳng định ơn gọi chung của tất cả người nam và người nữ là anh em, là con của Thiên Chúa, chúng tôi lên án tất cả các hình thức bạo lực, đặc biệt là bạo lực nhân danh tôn giáo, và chúng tôi cam kết truyền bá các giá trị đích thực và hòa bình trên toàn thế giới. Văn kiện này sẽ được học trong các trường học và các đại học ở một số quốc gia. Nhưng tôi cũng khuyên anh chị em nên đọc nó,

biết nó, bởi vì nó mang lại rất nhiều sức đẩy để tiến bước trong cuộc đối thoại về tình huynh đệ nhân loại.

Kitô giáo và Hồi giáo đánh giá cao và bảo vệ các giá trị chung.

Trong thời đại của chúng ta, có một cảm động mạnh mẽ về một cuộc xung đột giữa các nền văn minh Kitô giáo và Hồi giáo, và cũng coi các tôn giáo là nguồn gốc của xung đột; chúng tôi muốn đưa ra một dấu chỉ rõ ràng và quyết định hơn đó là: chúng ta có thể gặp gỡ nhau, có thể tôn trọng và đối thoại, và mặc dù có sự đa dạng về văn hóa và truyền thống, thế giới Kitô giáo và Hồi giáo đánh giá cao và bảo vệ các giá trị chung: cuộc sống, gia đình, ý thức tôn giáo, tôn trọng người già, giáo dục của người trẻ, và những người khác.

Tại Các Tiểu Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất có khoảng một triệu Kitô hữu sinh sống. Họ là những công nhân đến từ nhiều quốc gia Châu Á. Sáng thứ Ba tôi đã gặp một đại diện của cộng đồng Công Giáo tại Nhà thờ Thánh Giuse ở Abu Dhabi - một nhà thờ rất đơn giản - sau đó tôi đã cử hành Thánh lễ cho rất nhiều người trong sân vận động thành phố, loan báo Tin Mừng về các Mối Phúc. Trong Thánh lễ, có các Thượng Phụ, các Tổng Giám Mục và các Giám Mục cùng đồng tế với tôi. Chúng tôi đã cầu nguyện một cách đặc biệt cho hòa bình và công lý, với ý chỉ đặc biệt cho Trung Đông và Yemen.

Đức Thánh Cha kết thúc bài Huấn dụ: Anh chị em thân mến, chuyến Tông Du này là “những điều bất ngờ, ngạc nhiên” của Thiên Chúa. Do đó, chúng ta cùng ca tụng Thiên Chúa và sự quan phòng của Ngài, và chúng ta cùng cầu nguyện để những hạt giống được gieo sẽ sinh hoa trái theo ý muốn thánh thiện của Thiên Chúa.

Ngọc Yến - Vatican

12 quyết tâm dành cho 12 tháng của năm mới từ Đức Thánh Cha Phanxicô.

Danh sách này là kết quả một sự chọn lọc trong số những bài viết và diễn từ của Đức Phanxicô, chúng ta có thể trích ra:

1. Xây nhịp cầu chứ đừng dựng bức tường lũy.

Mỗi Kitô hữu luôn cần xây những nhịp cầu đối thoại với tha nhân chứ đừng dựng nên những bức tường của lòng oán giận. Là một Kitô hữu, hãy luôn theo đuổi đường hướng của sự lắng nghe, hoà giải, với lòng khiêm nhường và dịu hiền, vì đó là những gì Con Thiên Chúa đã dạy chúng ta (bài giảng tại nhà nguyện Marta, 23.01.2015). —

2. Hãy để chính mình được đánh động bởi nỗi khổ đau... và rồi làm điều gì đó.

Bạn biết rằng, những kẻ đạo đức giả không biết làm sao để khóc, họ đã quên mất khóc thế nào, họ không xin cho được ơn nước mắt.

Khi ai đó thực hiện một việc tốt, gần như một cách tự nhiên, ước muốn gọi nên trong họ là được tôn trọng và thần phục vì hành động tốt đẹp này, và lấy làm thỏa lòng vì đó.

Đức Giêsu mời gọi chúng ta thực hiện những cử chỉ ấy mà không phô trương, và chỉ dựa vào phần thưởng của Chúa Cha “Đấng thấu suốt những gì kín đáo” (Mt 6, 4, 6, 18). (trích bài giảng thứ Tư lễ Tro, 18.02.2015)

3. Đừng sợ lấy làm hổ thẹn với chính mình và thừa nhận khi bạn làm sai.

Chúng ta nên học biết và khôn ngoan trong việc kết tội chính chúng ta...tôi buộc tội chính mình, cảm nhận nỗi đau gây nên bởi vết thương, học biết xem nó đến từ đâu, và buộc tội chính mình về điều ấy. Đừng sợ phải ăn năn hối hận, vì nó là một dấu chỉ của ơn cứu độ (trích bài giảng tại nhà nguyện Marta, 28.09.2017).

4. Mơ về tình yêu.

“Bạn không thể có một gia đình mà không ước mơ”, Đức Phanxicô chia sẻ ở Manila, vào năm 2015. “Một khi gia đình mất đi khả năng để ước mơ, những đứa trẻ không thể lớn lên được, yêu thương không thể triển nở, cuộc sống héo úa và lui tàn.... Ước mơ thật quan trọng, đặc biệt trong những gia đình. Đừng đánh mất khả năng mơ ước!” (Đức Thánh Cha: chúng ta nên để trẻ em vui chơi! Vui chơi là ước mơ...)

5. Tránh dính bén với của cải.

Dính bén với của cải là đầu mối của tất cả những thứ tham nhũng ở mọi nơi. Đây là một huyền nhiệm về sự sở hữu của cải. Của cải có khả năng quyến rũ và làm cho chúng ta tin rằng, chúng ta đang ở thiên đường nơi trần gian này. “Thiên đường” đó là một nơi không có chân trời (trích bài giảng tại nhà Nguyện thánh Marta, 25.05.2015).

6. Cầu nguyện hàng ngày cho sức khỏe của bạn và của những người bạn yêu thương.

Giáo Hội không ngừng mời gọi cầu

nguyện cho những người yêu thương đang lâm vào khổ đau. Đừng bao giờ thiếu một lời cầu nguyện cho người đau yếu. Hơn thế, chúng ta cần cầu nguyện hơn nữa, cả cá nhân cũng như cộng đoàn... Nói chung, những khi đau bệnh cho phép gia đình gắn bó với nhau bền chặt hơn. Tôi nghĩ về vai trò quan trọng của việc dạy dỗ con cái, ngay từ thời ấu thơ, nghĩ về sự liên đới trong những lần bị đau bệnh. Một nền giáo dục mà đi ngược lại với sự nhạy cảm trước yêu cầu phân người sẽ làm con tìm hao mòn đi cảm xúc. Nền giáo dục ấy chấp nhận để người trẻ trở nên “vô cảm” trước nỗi đau của những người khác, không thể đối diện với khổ đau và với việc sống kinh nghiệm của sự giới hạn của phân người (tiếp kiến chung, 10.06.2015).

7. Cũng cố đức tin hầu vượt thắng sự chia rẽ.

Khi chúng ta cho đi chính mình, chúng ta khám phá ra căn tính đích thực của mình như là con cái của Thiên Chúa nơi hình ảnh của Chúa Cha, và giống như Người, Đấng đã trao ban cuộc sống; Chúng ta nhận ra rằng chúng ta là anh chị em của Đức Giêsu, Đấng mà chúng ta làm chứng. Đây là ý nghĩa của Phúc Âm hóa; đây là cuộc cách mạng mới – vì đức tin của chúng ta luôn mang tính cách mạng – đây là lời mời gọi sâu xa nhất và bền bỉ nhất (trích Thánh lễ ở Ecuador, 7.7.2015).

8. Làm việc chăm chỉ vì phẩm giá của bạn và vì gia đình bạn.

Làm việc – tôi nhắc lại, trong nhiều hình thức của nó – là thích đáng cho con người. Công việc diễn tả phẩm giá của thụ tạo được dựng nên theo hình ảnh Thiên Chúa. Vì lẽ đó, có thể nói rằng công việc được thánh hoá... Tôi cảm thấy vui mừng sâu xa khi thấy những chính phủ đi đến chỗ tìm kiếm công việc và cố gắng để mỗi người đều có công việc. Lao động vốn được thánh hóa, lao động đưa tới phẩm giá cho một gia đình. Chúng ta phải cầu nguyện để không có gia đình nào bị bỏ quên mà không có công việc. Do đó, lao động cũng giống như lời tán dương, là một phần trong kế hoạch sáng tạo của Thiên Chúa (Buổi tiếp kiến chung, 19.08.2015).

9. Đừng để mình bị tước mất niềm hy vọng.

Trong thực tế cuộc sống hàng ngày, phải có chỗ cho những ước mơ. Một người trẻ mà không thể mơ ước là tự đóng kín, tự tách biệt. Mỗi người đôi khi ước mơ những thứ mà không bao giờ xảy ra. Nhưng đâu sao hãy mơ, hãy khao khát chúng, tìm kiếm những chân trời mới, mở ra cho những điều lớn lao hơn (tại Havana, Cuba, 20.09.2015).

10. Hãy nhớ rằng Thiên Chúa không bao giờ bỏ rơi chúng ta.

Thiên Chúa không phải là một ông chủ nghiêm khắc hay bất khoan dung, nhưng là một Người Cha đầy yêu thương, dịu hiền và nhân hậu. Vì lẽ đó, chúng ta có thể và nên có một niềm tin tưởng sâu xa vào Người (trích bài giảng tại nhà nguyện Marta, 20.11.2017).

11. Muu cầu hạnh phúc nhờ kiến tạo sự hòa hợp.

“Khi chúng ta tiếp tục xét đoán một người, chúng ta tạo nên sự loại trừ,” có thể nói: “không phải với người này, người kia... không”. Khi làm như vậy, “chúng ta giam mình trong một nhóm nhỏ và cho mình là những kẻ tuyên chọn, và đây không phải là Kitô hữu.” Chúng ta tuyên bố, “không, người đó là một kẻ tội lỗi, anh ta đã làm điều này...”.

Tuy nhiên, “thái độ của Đức Giêsu là quy tụ... Có hai đường hướng có thể xảy ra: hướng loại trừ con người ra khỏi cộng đoàn của chúng ta và con đường quy tụ”. Hướng đầu tiên, “đấu với một mức độ giới hạn, là gốc rễ của tất cả các cuộc chiến tranh: mọi tai họa, mâu thuẫn đều bắt đầu với sự loại trừ”. Có sự loại trừ “đến từ cộng đồng quốc tế, nhưng cũng còn từ những gia đình: giữa những bạn hữu, tôn tại bao nhiêu là sự lục đục!” Trong khi đó, “con đường mà Đức Giêsu bày tỏ cho ta, dạy cho ta biết lại hoàn toàn khác và nó đối lại với con đường kia: đó là quy tụ” (Marta, 5.11.2015).

12. Hãy biết rằng bạn được yêu, nên bạn cần trao ban tình yêu và tha thứ.

Đức Phanxicô sánh ví tình yêu của Thiên Chúa như tình yêu của một người cha hay người mẹ nói với đứa con của họ sau khi nó đã tỉnh dậy khỏi một ác mộng. Giống như lời đảm bảo của bố mẹ chúng ta, “Có bố/mẹ đây, đừng sợ”, Thiên Chúa cũng nói như vậy “đừng sợ hãi vì những tội con phạm, ta yêu thương con; ta ở đây để tha thứ cho con.”

Đức Thánh Cha giải thích thêm, “đây là Lòng Thương Xót của Thiên Chúa”. “Tất cả chúng ta cũng hoảng sợ như vậy khi một số điều nào đó không diễn ra theo dự định; chúng ta kêu than và la lối, chúng ta thiếu kiên nhẫn. Tuy nhiên, Ngài nói “hãy bình an; đúng, con đã gây nên một lỗi lầm, nhưng đừng lo lắng, đừng sợ hãi. Ta tha thứ cho con” (Marta, 10.12.2015).

Và cuối cùng, khuôn vàng thước ngọc là quyết tâm tốt nhất cho mọi tháng trong năm: **Hãy làm cho người khác những gì bạn muốn họ làm cho mình.**

Chuyển ngữ:
Joseph Trần Ngọc Huynh, S.J.

Người trẻ trước mặt Thiên Chúa quan phòng

Là người trẻ đang dâng trào sức sống, hẳn nhiên không ai trong chúng ta dễ dàng chấp nhận khổ đau. Mặt khác, chúng ta cũng tin rằng đi theo Chúa Giêsu là chấp nhận một hành trình phiêu lưu.

Khi nói Thiên Chúa quan phòng, nghĩa là ta trân trọng một Thiên Chúa tốt lành giàu lòng thương xót. Tuy nhiên một câu hỏi nhức nhối kéo theo: Người quan phòng tại sao lại có đau khổ? Không ít người trẻ gào lên trước những đau khổ mà họ hoặc gia đình họ đang gặp phải. Thiên Chúa tốt lành ở đâu? Tại sao Người im lặng? Nếu Người là Đấng Uy Quyền, tại sao không làm phép lạ cho người thân của tôi khỏi bệnh, hay tại sao tai nạn nghiêm ngã lại đến với tôi? Nếu Thiên Chúa Công Bình, tại sao Người lại để cường hào ác bá đè đầu cỡi cổ người dân, sao để cho kẻ xấu tấn công người vô tội? Người trẻ chúng ta kiến hàng tỷ tình cảnh đau khổ như thế và tiếng vang câu hỏi “tại sao?” luôn được họ đặt ra cho Thiên Chúa – một Thiên Chúa luôn chăm sóc yêu thương con người?

Các bạn trẻ thân mến, niềm tin Kitô giáo nói với con người rằng: “Thiên Chúa luôn điều khiển thế giới và chỉ phối đời sống con người mà chỉ mình Người biết. Không lúc nào Người để cho các tạo vật Người đã dựng nên vượt ra khỏi bàn tay Người.” Vậy trong hoàn cảnh đó, con người dường như trở thành bù nhìn, con rối trong tay Thiên Chúa, như nhiều bạn trẻ phát biểu. Thực ra Thiên Chúa luôn mời gọi con người cộng tác trong công cuộc sáng tạo thế giới này. Con người luôn có quyền tự do để chấp nhận hay chối từ lời gọi ấy. Đến nổi triết gia C.S. Lewis ví von rằng: “Tất cả những ai ở hỏa ngục là do họ tự ý chọn lựa chỉ theo ý mình.” Quả đúng như người ta thường nói, Thiên Chúa bất lực trước tự do của con người! Cần lưu ý rằng “*Nhưng nếu họ trở thành dụng cụ của tình yêu Chúa thì tốt hơn cho họ.*” Như thế ta chỉ có thể hiểu được điều này nếu đặt trong tương quan của tình yêu.

Thế nhưng người trẻ chúng ta thấy trong tương quan tình yêu ấy, đáng lẽ Thiên Chúa phải gìn giữ con người khỏi đau khổ cuộc đời. Đây là vấn đề quá lớn và nhiều người xem đó là một màu nhiệm,

không ít người cay độc Thiên Chúa mỗi khi họ gặp đón đau. Đức Phật chỉ cho người ta cách diệt tham, sân, si để được giải thoát khỏi khổ đau. Trong khi đó, Đức Giêsu đến với thế gian, chúng ta thấy Người không giải thích đau khổ là gì (nếu có thì rất ít). Ngược lại, chính Người là Tội Tớ Đau Khổ mà tiên tri Isaia tiên báo (Is52, 13 – 53, 12), chính người phải chịu nhiều đau khổ, và phải chết trên Thập Tự. Thực vậy, chính thi sĩ Paul Claudel thốt lên rằng: “*Thiên Chúa không đến để làm cho hết đau khổ. Người cũng không đến để giải nghĩa về đau khổ, Người đến để lấp đầy đau khổ bằng sự có mặt của Người.*” Không chỉ người trẻ chúng ta hôm nay ngạc nhiên về lối sống của Đức Giêsu, nhưng thời đó nhiều người không chấp nhận một Đấng Mêsia kiêu như thế. Có thể nói, chỉ sau khi Đức Giêsu sống lại, đau khổ Thập Giá thực sự có ý nghĩa đối với những ai dám chia sẻ khổ giá với Đức Giêsu!

Khi viết tới đây, tôi nhớ đến lời chia sẻ thú vị của giáo sư Stêphanô Nguyễn Khắc Dương, nguyên trưởng Ban Triết Học và Quyền Khoa Trường Văn khoa của Đại học Đà Lạt trước 1975. Khi quyết định trở thành Kitô hữu, thầy gặp sự chống đối rất lớn từ gia đình và dòng họ. Lý giải việc “bỏ” gia đình để theo Đạo, thầy Khắc Dương chia sẻ rằng: “*Nho Giáo là một tôn giáo dành cho người trí thức, sống thanh cao và sống “trên” người khác; không dành cho người bình dân. Phật Giáo thì quan niệm rằng Đời Là Bể Khô, nên phải tránh Đời, tự bản thân tìm sự giải thoát cho riêng mình. Còn Kitô giáo thì ngược lại, Chúa Giêsu vốn là Con Thiên Chúa nhưng đã bước vào đời, sống như một người nghèo, chia sẻ thân phận làm người của con người, vui niềm vui của con người, đau nỗi đau của phận người và yêu con người một cách say đắm đến nỗi sẵn sàng chết vì yêu con người... Đây là một tôn giáo gắn với con người, gắn liền với con người, là đạo của tình yêu...*”

Thực ra nhiều người hoài nghi về sự quan phòng của Thiên Chúa hoàn toàn có lý do. Trong đêm tối của tội cùng đau khổ, thật khó để giải thích cho họ về một Thiên Chúa yêu thương. Ví dụ, “*Thôi chị cố gắng vác Thánh Giá, hoặc Thiên Chúa lấy đi con của chị, rồi Người sẽ ban đứa khác cho.*” Thành thực mà nói, trong đau khổ thử hỏi ai chấp nhận một Thiên Chúa như thế. Chỉ có ai đủ niềm tin và phó thác mọi sự vào

Thiên Chúa, họ mới đón nhận đau khổ và tin rằng: “*Thiên Chúa cũng muốn viết thẳng trên những đường cong của đời ta.*” Chỉ có ai yêu mến Thiên Chúa đủ, họ mới dám chấp nhận mọi thứ, ngay cả án tử vị đạo, họ cũng tin đó là một hồng ân đến từ Thiên Chúa quan phòng!

Thật khó để giải mã đau khổ, nhưng nói như Thánh Tôma Aquinô, “*nó vẫn luôn đặt nền tảng trên sự khôn ngoan vô cùng của Thiên Chúa.*” Chúng ta tin Thiên Chúa đã dựng nên một thế giới này thật tốt đẹp, nhưng chưa được hoàn thành. Nó còn nhiều xáo trộn với những khổ đau. Giáo Hội phân biệt sự dữ thể lý (bệnh tật, chết chóc, thiên tai...), và sự dữ luân lý phát xuất do con người sử dụng tự do sai lầm trong thế gian. Dù hoàn cảnh nào đi nữa, Thiên Chúa vẫn luôn quan phòng và hướng giúp con người đến chỗ thành toàn. Bởi đó thật chí lý khi văn sĩ Clive Staples Lewis viết rằng: “*Thiên Chúa thì thâm trong những lúc ta vui, Người thì thâm trong lương tâm ta. Nhưng Người nói lớn mạnh trong những đau khổ của ta. Những đau khổ đó là cái loa tăng âm để làm thức tỉnh một thế giới ngủ mê.*”

Là người trẻ đang dâng trào sức sống, hẳn nhiên không ai trong chúng ta dễ dàng chấp nhận khổ đau. Mặt khác, chúng ta cũng tin rằng đi theo Chúa Giêsu là chấp nhận một hành trình phiêu lưu. Nơi ấy, “*Con người không có chỗ tựa đầu.*” (Lc9, 57-62). Đau sao trước đau khổ ấy, thực tế cho thấy nếu ai tin vào Thiên Chúa, đón nhận thực tại như nó là, thì họ tìm được hạnh phúc bình an ngay trong đau khổ. Bởi chính Đức Giêsu của chúng ta cũng cảm thấy Thiên Chúa quan phòng dường như vắng bóng. “*Lạy Cha, sao Cha bỏ con?*” (Mt 27, 36). Nhưng dù thế nào, Đức Giêsu chỉ một vâng theo ý Cha! Hôm nay đây, người trẻ hy vọng rằng Thiên Chúa quan phòng vẫn luôn hiện diện nơi khuôn mặt Đức Giêsu chịu đau khổ, “*vì cuộc Khổ Nạn của Chúa còn kéo dài cho tới tận thế.*” (Thánh Lêô Cả). Hoặc nói như nhà toán học Pascal: “*Đức Kitô còn hấp hối cho đến tận thế.*” Nghĩa là, Người vẫn luôn đồng hành với những đau khổ của con người để cứu độ con người.

Chúng ta tạm kết thúc đề tài này với hai phát biểu có lẽ phù hợp với những gì còn khiến chúng ta bối rối:

• “*Người ta mất địa đàng, nhưng đã được Thiên đàng, vì vậy được nhiều hơn mất.*” Thánh Gioan Kim Khâu

• “*Lạy Chúa, quay đi khỏi Chúa sẽ ngã, quay lại với Chúa sẽ đứng vững, ở lại trong Chúa sẽ chắc chắn được an toàn.*” Thánh Augustinô

Giuse Phạm Đình Ngọc, SJ

Chấp Nhận Chính Mình

Có những lúc trời yên bể lặng, chúng ta thấy đời sao đẹp thế! Mọi sự tưởng chừng như dễ chấp nhận đối với ta. Nhưng đến những lúc biển gào sóng thét, chúng ta thấy đời sao bất công! Mọi sự giờ đây trở nên bề tặc và không thể nào chấp nhận nổi. Cảm nhận ấy là lẽ thường trong cuộc đời.

Tuy nhiên, dù hoàn cảnh có thể nào đi nữa, chúng ta phải đảm nhận và chấp nhận cuộc đời mình. Vì ai chối bỏ cuộc sống của mình, họ chối bỏ chính hiện hữu của mình và như thế, sống như thể chết vậy! Chúng ta không chấp nhận đầu hàng cuộc sống này, cần tập chấp nhận chính mình. Chúng ta không phải một sớm một chiều mà dễ dàng chấp nhận chính mình đâu! Đây là bài học làm người mà chúng ta phải sống và trả giá suốt đời.

Quả thật, trước tiên, chúng ta cần chấp nhận hiện hữu của mình; rồi có cả một quá khứ cần được chúng ta đón nhận; có cả những thất bại và tương quan tha nhân cần được chúng ta chấp nhận, và có cả một đời người để được chúng ta vui nhận. Vì mỗi ngày có một niềm vui và mỗi cuộc đời là một nguồn vui.

HIỆN HỮU

Nếu hiện hữu là yếu tố cơ bản và nền tảng cấu thành đời sống mỗi người thì việc chấp nhận hiện hữu của mình ắt phải được chúng ta quan tâm hàng đầu. Nhưng thực tế cho thấy, đôi khi chúng ta đã khước từ hiện hữu của mình cách nào đó.

Trước tiên, chúng ta nhận ra có những bậc cha mẹ đã khước từ con cái của mình vì chúng không có trong kế hoạch của các ngài. Điều này ảnh hưởng đến đời sống tâm lý của đứa trẻ, và người ta thấy rằng tự nhiên có những khoảnh khắc những đứa trẻ này muốn tự tử mà không biết lý do. Tâm lý học đã trả lời rằng do sự khước từ của cha mẹ đối với đứa bé trong thời kỳ thai nhi. Rồi lớn lên, chúng có những biểu hiện tiêu cực và muốn tự tử trong vô thức. Đương sự cần xác tín rằng dù cha mẹ có bỏ con đi nữa thì đã có Chúa đón nhận con. Chính khi sẵn sàng tha thứ cho bố mẹ mình mà họ có thể chấp nhận hiện hữu của mình mà không ngừng vượt qua để lớn lên.

Chẳng hạn: Steve Jobs người trở

thành biểu tượng công nghệ của thế giới. Trong một buổi nói chuyện tại đại học Stanford năm 2005, ông đã thừa nhận mình là một đứa con không được người mẹ thừa nhận vì mạng thai lúc thời sinh viên mà chưa kết hôn. Thế nhưng, ông đã chấp nhận biến cố ấy như khởi đi từ tuổi thơ bất hạnh để trở thành bậc thiên tài về công nghệ vi tính. Thật vậy, chỉ khi chấp nhận hiện hữu của mình, chúng ta mới được người khác chấp nhận và tìm được chỗ đứng của mình trong lòng mọi người.

Hoặc có những người vì quá bám víu vào một môi trường nào đó đến khi nhận ra mình bị phản bội, họ đi đến giải pháp cuối cùng là tự vẫn. Vì không khám phá ra giá trị đích thực của cuộc đời mình mà nhiều người đã khước từ hồng ân sự sống.

Có câu chuyện kể rằng: Một vị vua trồng cạnh lâu đài mình đủ thứ hoa và trái. Quả thật, vườn cây của nhà vua có cảnh sắc tuyệt đẹp. Cảnh sắc ấy cũng là nguồn vui và thư giãn cho nhà vua mỗi khi đi dạo. Rồi một ngày kia nhà vua phải đi xa. Khi trở về, ông vội vã ra thăm vườn và hết sức đau lòng khi thấy cỏ cây tro trụi.

Ông đến gần cây hoa hồng vốn cung cấp những cánh hoa nhan sắc tuyệt vời, hỏi xem có chuyện gì đang xảy ra. Cây hoa hồng tâm sự: “Tôi nhìn thấy cây táo kia và tự nhủ chẳng bao giờ mình sinh sản được những trái ngon như thế, rồi tôi chán nản và khô héo”.

Nhà vua lại đến thăm cây táo đang tàn úa và nghe nó kể lể: “Tôi nhìn cánh hồng kiêu sa đang tỏa hương và tự nhủ sẽ chẳng bao giờ tôi được đẹp đẽ và dễ thương như thế, rồi tôi bắt đầu khô héo”. Thế rồi nhà vua phát hiện một cánh hoa bé bỏng vẫn tràn đầy sức sống. Khi được hỏi thăm, cánh hoa tâm sự: “Tôi cũng sắp úa tàn vì thấy mình không có vẻ đẹp của đóa hồng, cũng chẳng có trái ngon của cây táo, nhưng rồi tôi tự nhủ: Nếu nhà vua, vốn là người giàu có và quyền lực, không muốn tôi có mặt trong cánh vườn này, thì ông đã bứng tôi đi lâu rồi. Còn nếu nhà vua muốn giữ tôi lại, hẳn là vì ông muốn tôi là tôi chứ không là cái gì khác. Kể từ đó, tôi vui tươi và vươn cao sức sống hết sức có thể.”

Có hai bài học được rút ra ở đây:

– So sánh sinh hủy diệt.

– Khám phá nét độc đáo và duy nhất của bản thân dưới ánh nhìn của Thiên Chúa.

Chúng ta có thể liên tưởng vị vua ấy chính là Thiên Chúa, Ngài đã muốn bạn có mặt trên đời, và chắc hẳn, Ngài có chương trình cho riêng bạn. Và bạn có giá trị trước mắt Thiên Chúa. Đó là động lực giúp mỗi người chấp nhận hiện

hữu của mình để vươn lên những tầm cao như lòng Ngài mong đợi.

Ngoài ra, con người cũng có thể chối bỏ hiện hữu của mình khi đối diện với đau khổ. Điển hình là ông Gióp trong Kinh Thánh; ông đã nguyện rửa ngày ông chào đời: “Phải chi đừng xuất hiện ngày tôi đã chào đời, cũng như đêm đã báo: ‘Đứa con trong bụng mẹ là một nam nhi!’... Sao tôi không chết đi lúc vừa mới chào đời, không tắt thở ngay khi lọt lòng mẹ” (G 3, 3. 11). Cho dù con người có nguyện rửa, kêu la, khóc than thế nào đi nữa thì đau khổ vẫn còn đó! Thậm chí, khi đó, thay vì vui bớt nỗi đau, lại càng làm cho vết thương loét dần.

Có một cách giúp con người đón nhận thực tại hiện hữu này là khám phá ra ý nghĩa và giá trị đằng sau những gì bản thân đang chịu đựng, vì biết rằng Thánh Giá không quá sức ta. Nếu Thiên Chúa đã thịnh lặng khi Con Một mình chịu treo trên Thập Giá để cứu độ nhân loại thì việc Ngài thịnh lặng khi thấy ta chịu đau khổ, chắc hẳn là sinh ích cho chính mình và nhiều người. Ý nghĩa và giá trị cứu độ đã được hoàn tất sau cuộc Phục Sinh của Đức Kitô. Chính khi ý thức có Ai đó đang đồng hành với mình, nỗi đau sẽ giảm trừ, nỗi buồn sẽ vui đi và niềm cảm thương được nhân rộng; nhường chỗ cho một cuộc chữa lành. Quả thật, khi đó bản thân được lớn lên nhờ đau khổ và thử thách; đồng thời, nó là bài trắc nghiệm cho lòng trắc ẩn của tình yêu nhân loại dành cho nhau và cho Thiên Chúa.

QUÁ KHỨ

Quá khứ đã sang trang, đã đi vào lịch sử. Chúng ta không thể nào thay đổi lịch sử nhưng không thể nào để nó mưu toan gieo ảnh hưởng tiêu cực trong cuộc sống hiện tại. Để được thế, chúng ta cần chấp nhận quá khứ.

Đôi khi nghĩ lại tôi nhận ra mình là một cô bé ngộ nghĩnh và ngờ nghệch chẳng biết gì là chuyện đời; thiếu kinh nghiệm và đơn sơ quá lễ. Một chút xấu hổ nào đó thoáng quá nhưng đừng để lại điều gì mặc cảm. Đức Phanxicô đã có lần khẳng định: sự xấu hổ giúp ta sống khiêm tốn hơn; còn mặc cảm khiến ta sống sợ hãi và cô chấp. Nếu như sống khiêm tốn giúp chúng ta dễ dàng cởi mở với những gì mới mẻ trước mắt thì sự sợ hãi và cô chấp khiến ta thu mình vào vỏ bọc cái tôi an toàn. Chúng ta chỉ có thể lớn lên khi ý thức mình đã qua một thời non dại, nhưng chúng ta cứ mãi ấu trĩ khi cuộn mình trong tổ kén mong manh.

Có thể nói, chấp nhận một quá khứ đã qua là cách sống an hòa với chính mình. Chúng ta đã từng nghe câu chuyện của hai nhà sư trẻ. Một người đã chấp nhận phạm giới để cống một cô gái

qua khỏi vũng nước và đã để cô lại bên bờ; còn vị sư trẻ kia không thể nào chấp nhận hành động lố bịch ấy của người bạn.

Cuối cùng, người này đã để cô gái lại bên bờ kia, còn vị sư trẻ nọ lại công cô ta mãi trong đầu. Thế ai là người sống an nhiên tự tại và an hòa với chính mình? Chỉ có những người quên đi chặng đường đã qua, lao mình về phía trước; chỉ có những người chấp nhận để cho quá khứ trôi qua và đặt nó một giá trị đúng đắn nào đó trong lịch sử cuộc đời; để rồi tiếp tục sống phút hiện tại với sự ngạc nhiên mới nơi những thực tại đang chào đón chúng ta.

Nếu ông Lêvi không chấp nhận quá khứ của mình, ông chẳng đi theo Chúa để trở thành một vị Thánh Sử ghi chép Tin Mừng. Nếu ông Phaolô không chấp nhận quá khứ mình là một kẻ bách hại đạo, ông đã chẳng can đảm và tự tin khi giáp mặt với các Kitô hữu tiên khởi mà ông toan bắt giữ. Hoặc nếu Thánh Augustinô không chấp nhận quá khứ lầm lạc của mình, Ngài đã không trở thành bậc thầy trong Giáo Hội. Thật vậy, chỉ những ai chấp nhận quá khứ của mình, họ mới khả dĩ khám phá ra ơn gọi và sống sứ vụ của mình cách triệt để hơn. Khi ấy, chấp nhận quá khứ của mình là một bước khám phá niềm vui sống.

THẤT BẠI

Có thể nói, chấp nhận thất bại là một điều hết sức khó khăn nơi mỗi người chúng ta; dấu biết rằng:

Ai chiến thắng mà không từng chiến bại

Ai nên khôn mà chẳng dại đôi lần.

Chúng ta đã thất bại trong việc dựng xây cuộc đời mình; mọi sự đều đổ nát. Nhưng đó lại là loại xà bần độ nền rất chắc cho ngôi nhà tương lai. Thất bại là qui luật đào thải tự nhiên của vạn vật, nhưng nếu ai chấp nhận nó, ắt sẽ nên khôn ngoan và cân trọng hơn khi tận dụng những cơ may trong cuộc đời.

Biết đâu, nhờ thất bại chúng ta có thời gian để lượng giá về bản thân mình. Phải chăng bản thân chưa lường sức đủ để chóp lậy cơ hội thăng tiến? Có những ảo tưởng mà chỉ nhờ thất bại con người mới ngộ ra. Có những giới hạn mà chỉ nhờ thất bại con người mới thực sự thừa nhận. Khi ấy, thất bại lại trở nên một lợi thế giúp bản thân biết mình hơn, nhờ đó, trăm trận trăm thắng.

Bài thực tập thứ vị được gọi ý trong phần này là mỉm cười với chính mình. Tập mỉm cười với những thất bại và giới hạn của bản thân trong hiện tại để có thể vui cười với chính mình trong tương lai. Có thể chính nhờ thất bại mà con người sẽ nhận ra giá trị từng nỗ lực của bản thân để thành công. Và khi ấy, thành công không làm con người ngạo mạn trái

lại, luôn tinh tế và trân trọng những công khó mình làm ra.

THA NHÂN

Chúng ta thử hỏi tha nhân có liên quan gì đến việc chấp nhận chính mình? Phải chăng có một mối dây vô hình ràng buộc tôi với hiện hữu của tha nhân? Kinh nghiệm trong cuộc sống cho thấy: tha nhân là thành phần bản thân ta. Chính vì thế, chấp nhận tha nhân đồng nghĩa với việc chấp nhận chính mình.

Tha nhân có những thứ gì đó mà ta không có. Cũng như những thứ ta có mà tha nhân đang cần. Như thế, khi ta đón nhận tha nhân vào trong cuộc sống của mình, cách nào đó, chúng ta làm phong phú bản thân, và ngược lại, khi tha nhân đón nhận ta, họ cũng được lấp đầy cách nào đó trong sự tương trợ lẫn nhau. Và như thế, khi chấp nhận tha nhân nghĩa là ta chấp những mặt yếu kém của mình nhờ sự bù đắp của họ.

Cũng có khi cả ta và tha nhân cùng một sở thích, một tính cách như nhau hay cùng chung lý tưởng... khi ấy, sự tương đồng của hai bên sẽ giúp nhau tiến bộ và lớn lên trong tình tương thân tương ái. Để có một tình thân lâu bền, điều cần thiết là có những qui định ngầm cách nào đó ngõ hầu có thể xa nhau đủ để tôn trọng nhau và gần nhau đủ để yêu thương nhau. Chính khi một ai đó phá đi ranh giới của mình để đi sâu vào “thế giới riêng” của người khác mà ngay cả vợ chồng cũng ly dị nhau vì sự tôn trọng không thể được chữa lành. Bởi đó, sự tôn trọng thực sự luôn cần thiết cho hai tâm hồn chấp nhận nhau. Thế rồi, một khi chấp nhận nhau bằng cách tôn trọng mỗi tương quan ấy, họ sẽ tiến tới bước nữa trong tình tương ái chân thành và tránh làm tổn thương nhau.

Xét cho cùng, chấp nhận tha nhân là chấp nhận họ như họ là. Không có một sự áp đặt hay mưu toan chi phối đời sống người khác. Khi ấy, họ sống cảm thức thuộc về nhau như thể tôi là niềm hạnh diện của bạn và bạn là niềm vui của đời tôi.

KẾT LUẬN

Cuộc sống muôn mặt vô cùng phong phú, cuộc đời muôn vạn nẻo đường để bước đi, hành trình chấp nhận là một trong những kỹ năng quan trọng nhất trong lãnh vực phát triển cá nhân, là khả năng thừa nhận toàn bộ sự thật về chính mình. Trong đó, sự hiện hữu, quá khứ, thất bại và cả tha nhân được chủ thể hội nhập vào đời sống mình như những nhạc cụ hòa chung trong một bản nhạc cuộc đời duy nhất. Mặc dù còn đó những cung đàn lạc giọng nhưng một khi chấp nhận nó trong cuộc đời, chúng ta dễ bỏ qua và vượt qua những ích kỷ nhỏ nhen khiến tinh thần mệt mỏi mà

sống vui trong từng khoảnh khắc cuộc đời đang chào đón chúng ta.

EYMARD An Mai Đỗ O.Cist.

Sống cho người nghèo

Mẹ Têrêsa Calcutta đã trở nên mẹ của người nghèo, mẹ của những con người cùng khổ, bất hạnh và bị bỏ rơi.

Với cuộc đời luôn sống với người nghèo, cho người nghèo, mẹ càng trở nên cao trọng giữa muôn người trong thế kỷ thứ 20. Mẹ đã được cả thế giới gọi mẹ bằng một tên gọi đầy kính trọng Mẹ Têrêsa Calcutta. Và có lẽ chẳng mấy ai còn nhớ đến tên gọi của mẹ do hai cụ thân sinh đã đặt từ âu thơ Agnes Gonxaha Bojaxhiu.

Trong thánh lễ phong Chân phước cho Mẹ, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã đề cao mẹ như là một chứng nhân phục vụ theo gương Thầy Chí Thánh Giêsu. Ngài nói: “Mẹ Têrêsa không những đã chọn chỗ thấp nhất mà còn muốn đi phục vụ những người hèn mọn nhất của xã hội. Tựa như một người mẹ của những người nghèo. Người nghiêng mình xuống trên những người cùng khổ vì đủ mọi thứ nghèo khổ”. Mẹ đã dần thân đến với người nghèo hầu mong nâng cao phẩm giá họ lên giữa một xã hội còn đầy những kỳ thị chủng tộc, kỳ thị sang hèn, giai cấp...

Chính Mẹ đã từng nói: “Cái nghèo khổ nhất trên đời này là bị xua đuổi, không còn được ai đoái hoài đến nữa”. Mẹ còn muốn cho công việc của Mẹ được nhân rộng thêm lên, Mẹ đã thành lập hội dòng Thừa sai bác ái với ước nguyện: “Thiên Chúa vẫn mãi yêu thương thế gian và Người sai chị em chúng ta ra đi biểu lộ tình yêu và lòng thương cảm của Người đối với người nghèo”.

Lời Chúa hôm nay có thể nói là tin vui cho những người nghèo khổ, những người bất hạnh và bị bỏ rơi. Chúa Giêsu đã chọn người nghèo để dân thân, để phục vụ. Không phải là Chúa Giêsu khinh bỉ người giàu, người quyền thế mà có thể nói Ngài đến để giúp cho những con người thấp hèn kia được nâng cao, được tôn trọng như những con người giàu có, quyền quý. Chính Ngài đã chọn sinh ra trong thân phận một người nghèo. Chính Ngài đã sống một cuộc đời nghèo khó. Nghèo khó đến nỗi “không có nơi gối đầu”. →

Mỗi bước chân của Ngài đều hướng đến những người khổ đau. Mỗi ánh mắt của Ngài đều hướng về những con người bất hạnh. Mỗi cái nhìn của Ngài đều chanh lòng thương những ai đang đau khổ bơ vơ vì bị bỏ rơi, vì thiếu thôn tư bề. Ngài đã thực hiện trọn vẹn sứ vụ của Đấng Messia mà các tiên tri đã loan báo. “Khi Người đến mắt người mù sẽ được nhìn thấy. Tai người điếc sẽ được nghe. Người câm nói được và người què nhảy nhót như nai”. Tất cả những điều đó hôm nay đã ứng nghiệm trong con người Đức Giê-su miền Nagiaret. Thiên Chúa đã nhập thể làm người để nâng con người nên làm con Thiên Chúa. Thiên Chúa đã trở nên Emmanuel ở lại luôn mãi với nhân trần. Thiên Chúa đã viếng thăm dân Người để yêu thương và ban phát ơn lành. Đấng Thiên Sai đã chọn người nghèo, người cùng khổ để dân thân phục vụ. Đấng Thiên Sai đã sống một kiếp người trong nghèo khó, thiếu thôn tư bề để cảm thông với những lắng lo của kiếp người trần chuyển.

Đó cũng là sứ điệp mà Lời Chúa muốn nhắn nhủ con người hôm nay. Giữa một xã hội quá chênh lệch giàu nghèo, địa vị. Giữa một xã hội quá phân biệt giai cấp và địa vị. Mức sống của từng giai cấp, địa vị đều khác nhau. Có những người ăn tiêu một bữa ăn bằng tiền lương của một tháng lao động vất vả của một công nhân quen.

Ở Việt Nam hôm nay có những trường học phổ thông dành cho con nhà giàu, mỗi tháng thu lệ phí mỗi em cả hàng chục triệu đồng, trong khi đó nhiều gia đình phải chật vật để kiếm vài trăm ngàn cho con có cơ hội đến trường, đến lớp. Có những người ốm đau bệnh tật kéo dài cả cuộc đời vì không có tiền trang trải cho viện phí nên đành chấp nhận đau đớn mỗi khi trái gió trở trời,

đang khi đó có biết bao người giàu có dự tiền dư của đến nỗi bỏ ra hàng triệu đồng để lột da cho tươi trẻ, và còn khoét thêm má lún đồng tiền để thêm phần duyên dáng thanh cao. Có những người cơm không đủ no, áo không đủ mặc đang khi đó có biết bao người áo chỉ mặc một lần và đồ ăn thức uống vất ngổn ngang quanh nhà.

Giữa một xã hội quá nhiều những thị phi như thế, Chúa đang cần chúng ta hãy tiếp tục công việc của Chúa. Hãy là những chứng nhân cho công việc phục vụ anh em. Hãy đem tình yêu Chúa trải rộng khắp mọi nẻo đường chúng ta đi. Hãy biết chanh lòng thương với những ai đang khốn khổ lâm than. Hãy biết chia sẻ cơm bánh cho những anh em nghèo đói. Hãy cúi mình phục vụ những ai không có gì để đền đáp lại chúng ta.

Năm nay, Giáo Hội Việt Nam hân hoan đón mừng năm Đức Tin, là dịp để chúng ta nhìn vào cung cách sống phục vụ quên mình của các nhà truyền giáo đã không quản ngại vất vả, gian truân, đói khát, thiếu thôn để vun trồng Tin Mừng cho quê hương Việt Nam. Chính đời sống yêu thương phục vụ của các nhà truyền giáo và của các bậc cha ông chúng ta ngày xưa đã đánh động những người dân Thăng Long đến nỗi họ đã từng nói với nhau: “Kìa nhìn xem người Kitô hữu họ yêu thương nhau biết bao”. Đó cũng phải là cung cách sống của chúng ta, những con người thời đại hôm nay hãy biết sống quên mình, biết sống phục vụ vì lợi ích anh em để làm chứng cho Chúa.

Ước gì với tinh thần sống đời Kitô giáo yêu thương và phục vụ sẽ là dấu chỉ thật đẹp của người môn đệ Chúa Kitô giữa thế giới hôm nay. Amen.

Lm. Jos. Tạ Duy Tuyền

Thiên Chúa dạy: Người hãy thờ cha kính mẹ (Mt 15,4)

Mến Yêu Hằng Ngày, Sống Đạo Hiếu Trong Gia Đình

MẾN YÊU HẰNG NGÀY – MỪNG 2 TẾT

Bấy giờ có mấy người Pha-ri-sêu và mấy kinh sư từ Giê-ru-sa-lem đến gặp Đức Giê-su và nói rằng: “Sao môn đệ ông vi phạm truyền thống của tiền nhân, không chịu rửa tay khi dùng bữa?” Người trả lời: “Còn các ông, tại sao các ông dựa vào truyền thống của các ông mà vi phạm điều răn của Thiên Chúa? Quả thế, Thiên Chúa dạy: Người hãy thờ cha kính mẹ; kẻ nào nguyên rửa cha mẹ, thì phải bị xử tử. Còn các ông, các ông lại bảo: “Ai nói với cha với mẹ rằng: những gì con có để giúp cha mẹ, đều là lễ phàm dâng cho Chúa rồi, thì người ấy không phải thờ cha kính mẹ nữa”. Như thế, các ông dựa vào truyền thống của các ông mà hủy bỏ lời Thiên Chúa. (Mt 15, 1-6)

SUY NIỆM:

Trong bài Tin Mừng hôm nay, Đức Giê-su đã chỉ trích những người kinh sư và Pha-ri-sêu khi họ dựa vào truyền thống của họ mà vi phạm điều răn của Thiên Chúa. Ngài chỉ ra cách mà những người này dùng các lí do nghe có vẻ hợp lí, nhưng lại hoàn toàn trái ngược với điều Chúa dạy, để xảo biện cho hành vi phạm tội của họ.

Trong cuộc sống cũng vậy, đôi khi chúng ta vẫn dùng những lí do xem có vẻ chính đáng để trốn tránh trách nhiệm của kẻ làm con. Trên khắp các mặt báo, đài phát thanh vẫn hay đưa tin về những câu chuyện, tình cảnh thảm thương đầy xót xa của những ông bố, bà mẹ bị con mình đòi xử tội tệt. Nhiều người mãi mê công việc, với lí do kiếm tiền phụng dưỡng cha mẹ để cha mẹ có cuộc sống tiện nghi đầy đủ hơn mà cắt bỏ thời gian ngồi lại lắng nghe cùng chuyện trò với các ngài. Lại cũng có những người lấy lí do gia đình quá nghèo, chẳng thể cu rư mang được cha mẹ mà để các ngài phải lang thang không nhà, hoặc phải đi xin ăn qua ngày... Có phải bạn cho rằng bạn không làm những điều đó với cha mẹ thì đã là thảo hiếu rồi chăng? Vậy bạn hãy ngẫm lại xem, có khi nào bạn gặt gồng, mất kiên nhẫn với cha mẹ, rồi tự xoa dịu lương tâm mình rằng chỉ vì bạn đang bị áp lực công việc hay đang giận dữ một ai đó mà thôi không? Có khi nào bạn nói những lời gây tổn thương hoặc thiếu tôn trọng cha mẹ, rồi tự nhủ với chính mình rằng bạn “chỉ lỡ miệng thôi mà!” không? Ngày cuối tuần, bạn có dành thời gian cho cha mẹ không, hay lại cho rằng thời gian ấy nên dành cho bản thân, cho bạn bè vì bạn đã đi làm cả tuần rồi? Đây chỉ là những điều nhỏ nhặt, nhưng liệu bạn có từng ý thức và để tâm đến chăng? Nhìn lại, bạn thấy mình đã làm tròn bổn phận làm con chưa?

Giáo Hội dành ngày mùng hai tết “kính nhớ ông bà tổ tiên” để chúng ta cầu nguyện cho người thân đã ra đi trước, và cũng là dịp để chúng ta xét lại lòng thảo hiếu của mình với cha mẹ còn sống. Đây là dịp để chúng ta nhìn lại những việc thảo hiếu của mình, còn việc thảo hiếu là việc của cả đời chúng ta. Ước gì mỗi người chúng ta trong ngày đặc biệt này biết dành thời gian cách đặc biệt cho những người với cùng đặc biệt, là ông bà, cha mẹ còn sống cũng như đã qua đời của chúng ta.

Lạy Chúa Giê-su rất đáng kính mến, tuy là Con Thiên Chúa, nhưng Ngài đã rất vâng phục và thảo kính song thân của Ngài là Đức Maria và Thánh Cả Giuse. Xin giúp chúng con được noi gương Ngài, biết hết lòng yêu mến và hiếu kính mẹ cha. Xin cho chúng con một lí trí tinh táo, một quả tim nhạy cảm, và một lương tâm trong sáng, để chúng con ngày càng ý thức hơn về bổn phận làm con của mình. Amen.

<https://dongten.net/2019/02/05/men-yeu-hang-ngay-song-dao-hieu-trong-gia-dinh/>

Dĩ nhiên, Giáo Hội luôn có nhiều Linh Mục và Tu Sĩ tốt lành và thánh thiện biết làm chứng cho Chúa trước mặt mọi người. Nhưng với những hành vi sai trái của một số linh mục, thì tất cả các Linh Mục, Giám Mục khác và ngay cả Giáo Dân đều bị ảnh hưởng. Vì lòng yêu mến Giáo Hội, chúng ta hãy cúi đầu nhận tội và xin lòng thứ tha trước mặt các nạn nhân và trước mặt Chúa.

Chúng ta đã khiến cho Giáo Hội bị tổn thương, thì chúng ta cũng phải có trách nhiệm thanh tẩy và xây dựng lại một Giáo Hội thánh thiện hơn. Giáo Hội cần đến mọi người chúng ta, Giáo Hội không muốn chúng ta rời bỏ nhà thờ, mà cần sự đồng hành và giúp sức để Giáo Hội được phục hưng như thuở ban đầu.

Sẵn sàng lắng nghe.

Điều thứ hai, đó là chúng ta cần cởi mở để lắng nghe. Chúng ta không nên tránh né, để ngoài tai hoặc có thái độ vô can trước những tin tức này, nhưng nên bình tĩnh tìm hiểu, tiếp thu nhiều nguồn tin khác nhau. Đặc biệt khi tìm hiểu, chúng ta sẽ có dịp lắng nghe được tiếng khóc than của các nạn nhân. Như lời của Thánh Phaolô gửi tín hữu Côrintô mà Đức Thánh Cha Phanxicô sử dụng lại trong thư gửi cho cộng đồng Dân Chúa ngày 20.8.2018 vừa qua: **“Nếu một bộ phận nào đau, thì mọi bộ phận cùng đau”**, thì chúng ta cũng sẽ hiểu được nỗi đau của các nạn nhân và gia đình của họ. Nỗi đau này không của riêng ai, mà là của hết mọi người.

Hơn nữa, khi chúng ta đọc và nghe tin tức, chúng ta cũng nên biết tìm cách bảo hòa, thu tập tin tức từ nhiều góc độ và thái độ khác nhau. Ngoài những nguồn tin của các đài truyền hình hay báo chí công cộng có ý chống đối Giáo Hội, thì chúng ta cũng nên theo dõi các chương trình truyền hình và báo chí của Giáo Hội, lắng nghe lời nhận định của các vị chủ chăn, hiểu theo sự chỉ dạy của Giáo Hội.

Vì khi những sự việc này xảy ra, Giáo Hội đã rất tích cực tiếp xúc với những người trong cuộc, nhất là các nạn nhân và gia đình của họ. Giáo Hội đã rất cố gắng bàn thảo và tìm kiếm sự trợ giúp của các chuyên gia, để đưa ra được nhiều phương pháp tốt nhằm giải quyết thỏa đáng vấn đề, mang lại công bằng và niềm hy vọng cho người khác.

Gia tăng cầu nguyện.

Khi nghe những tin tức này nhiều người chúng ta cảm thấy rất đau buồn. Đặc biệt khi nghe nhiều lời bàn tán, thậm chí lên án Giáo Hội thì càng làm cho chúng ta hoang mang. Thực tế trí khôn ngoan và khả năng phán đoán của con người nhiều khi không đủ để nhận định rõ một vấn đề, cho nên chúng ta cần có sức mạnh của ơn trên, vì thế thái

độ thứ ba chúng ta cần có, đó là gia tăng sự cầu nguyện và sám hối. Như Đức Thánh Cha Phanxicô viết: **“Sám hối và cầu nguyện sẽ giúp chúng ta mở mắt và trái tim chúng ta ra trước những đau khổ của người khác và vượt qua được lòng khao khát quyền lực và tài sản thường là gốc rễ của những tệ nạn đó.”**

Khi chúng ta cầu nguyện chúng ta mới loại bỏ được những tính tham lam, thái độ biên kiến. Khi chúng ta cầu nguyện Chúa sẽ ban thêm sức mạnh và khả năng để chúng ta luôn biết nói không phải tội lỗi. Và khi chúng ta cầu nguyện thì Chúa Thánh Thần sẽ hướng dẫn chúng ta để chúng ta thấy được những điều chúng ta cần làm để thăng tiến Giáo Hội, mang lại lợi ích cho nhiều người.

Thực thi bác ái.

Việc phản tỉnh, lắng nghe và cầu nguyện sẽ giúp Giáo Hội nhìn thấy được có nhiều lúc Giáo Hội đi lệch tinh thần Phúc Âm, cho nên điều thứ tư chúng ta cần phát huy, đó là tích cực thực thi lòng bác ái. Nói cách khác, trong thời gian qua Giáo Hội dành quá nhiều công sức cho việc chạy đua với những thành tích bề ngoài như xây dựng Nhà Thờ, trường học, trung tâm hành hương và nhiều công trình tôn giáo khác. Giáo Hội có lẽ quên đi sứ vụ quan trọng và cốt yếu của mình, đó là chăm sóc các linh hồn và phục vụ người nghèo.

Chắc chắn trong thời gian qua nhiều người trong chúng ta cũng đã phải trải qua những khoảnh khắc đau khổ và thất vọng về Giáo Hội vì nạn lạm dụng tình dục trẻ em của các Linh Mục và Giám Mục. Nhưng chúng ta hãy động viên nhau để lấy lại tinh thần mà tạ ơn Chúa vì những ơn lành Ngài ban cho chúng ta, nhất là tinh thần yêu mến Giáo Hội và lòng nhiệt huyết tông đồ nơi mỗi người.

Và vì lòng yêu mến Chúa và yêu mến Giáo Hội, chúng ta hãy thành tâm suy xét về những thiếu sót của mình, sẵn sàng lắng nghe, nhiệt thành cầu nguyện và tích cực thực thi việc làm bác ái mọi lúc mọi nơi. Vì qua những việc làm này, chúng ta sẽ giúp Giáo Hội tìm lại và thực thi những hành động cụ thể hợp với tinh thần của Tin Mừng.

Một lần nữa, xin mượn lời của Đức Thánh Cha Phanxicô trong thư gửi cho Dân Chúa ngày 20.8.2018 vừa qua để nhận nhủ cho nhau: **“Mỗi khi chúng ta cố gắng trở về nguồn và khôi phục lại sự tươi mới của Tin Mừng, những đại lộ mới sẽ xuất hiện, những con đường sáng tạo mới sẽ mở ra.”**

Xin Mẹ Maria luôn cầu bầu cùng Chúa, cho anh chị em và gia đình, nhất là các vị chủ chăn luôn được bình an và tinh thần mới trong Đức Kitô.

Lm. Antôn PHẠM TRỌNG QUANG,
(Đòng Ngôi Lời)

Biểu tình tại Virginia – Dân biểu gốc Việt Kathy Trần gây ra những cái nhìn ác cảm với người Việt Nam

Sự tức giận và ghê tởm về những lời bình luận của chính trị gia gốc Việt Kathy Trần, là người tung ra dự luật cho phép phá thai ngay cả khi một phụ nữ đang chuyển dạ sinh con đã truyền cảm hứng cho hàng trăm người tham dự Infanticide Rally – nghĩa là cuộc biểu tình chống tội diệt hài nhi - dù thông báo về cuộc biểu tình tại trường trung học South County ở Lorton hôm 2/2 chỉ được công bố trước đó có 2 ngày.

Những người tham gia cuộc biểu tình nói rằng những tuyên bố nhân tâm của bà Kathy Trần về phá thai ngay cả lúc người mẹ đang lâm bồn đã khiến họ bị sốc và buộc họ phải phản đối mặc dù dự luật gây ra tranh cãi này đã thất bại và bà Kathy Trần là người đưa ra dự luật này đã phải tuyên bố hủy bỏ một cuộc họp báo tại tòa thị chính Lorton vào tối hôm trước.

Erin Caines, giáo dân tại giáo xứ Chúa Thánh Thần ở Annandale, nói: “Chúng tôi sững sờ, kinh hoàng, và sợ hãi về tất cả những lãnh vực khi bạn có thể nghĩ rằng Virginia sẽ đi theo con đường tương tự như New York.” Cô Erin đã tham dự cuộc biểu tình với chồng và năm đứa con, tuổi từ 1 đến 13.

“Chúng tôi muốn bảo đảm rằng mọi người phải biết rằng người Virginia chống lại dự luật đó. Người dân Virginia là những người phò sinh và chúng tôi không muốn thấy những luật phá thai cực đoan như thế được thông qua tại tiểu bang chúng tôi,” cô nói với phóng viên tờ Arlington Catholic Herald, là tờ báo của Giáo phận Arlington.

Đầu tuần trước, đảng Cộng hòa ở bang Virginia đã công bố một video trong đó bà Kathy Trần, thuộc đảng Dân Chủ, trả lời các câu hỏi chất vấn của dân biểu Todd Gilbert, thuộc đảng Cộng Hoà, chủ tịch khối đa số tại Hạ Viện Virginia.

Ông Todd Gilbert đặt câu hỏi với bà Kathy Trần: “Đâu là hạn chót trong tam cá nguyệt thứ ba, một bác sĩ có thể thực hiện phá thai nếu ông ta đã xác định rằng phẫu thuật này sẽ làm ảnh hưởng sức khỏe tâm thần của người phụ nữ?”

“Cho đến hết tam cá nguyệt thứ ba”, bà Kathy Trần trả lời “chắc như đinh đóng cột” trong phiên điều trần ngày 28 tháng Giêng tại Quốc Hội Lưỡng Viện ở Richmond.

Sau đó, ông Todd Gilbert hỏi tiếp, “Khi rõ ràng là một người phụ nữ sắp chuyển dạ sinh con, lúc đó cô ấy có thể yêu cầu phá thai được không?”

Bà Kathy Trần thản nhiên trả lời:

St. Laurence Catholic Church

3100 Sweetwater Blvd-Sugar Land, TX

Tinh Tâm Mùa Chay cho mọi giới

Thứ Bảy, ngày 9 tháng 3 năm 2019

Tại Hội Trường Giáo Xứ

TÍNH TÂM: Từ 10:00AM đến 4:00pm

THÁNH LỄ: 5:00pm

“COME BACK TO ME WITH ALL YOUR HEART”

Hãy trở về với Đức Chúa Là Thiên Chúa Của Người

Giôan 2, 12

Hôse 14, 2

GIẢI TỘI:

Cha Trường Sơn
Cha Nguyễn Gần
Cha Thomas Hoàng
Cha Joseph Hồ

GIẢNG THUYẾT
Cha Gioan Trần Khả

KÍNH MỜI THAM DỰ TÍNH TÂM MÙA CHAY

Để ghi danh xin gọi Amy Lê: 281-330-0565

Đài thọ bữa ăn trưa

'Giêsu ơi, con tin thác nơi Chúa'

THÔNG BÁO

Tinh Tâm về Lòng Thương Xót Chúa

Khóa XXXV 2019

tại TGP Galveston-Houston.

Ngày 9 & 10 tháng 03, 2019

Thời gian từ 8:00am – 7:00pm.

Cùng với Mẹ Maria, chúng ta tìm hiểu thêm về Lòng Thương Xót bao la của Thiên Chúa. khi ấy có Đức Mẹ và Gioan môn đệ yêu dấu dưới chân thập giá:

“Thưa Bà, đây là con Bà” (Ga.19:26)

“Đây là mẹ anh ” (Ga.19:27)

Tại Linh Đài Giáo Xứ Đức Mẹ Lavang.

Địa chỉ 12320 Old Foltin Rd.

Houston, TX 77086.

Với quý cha giảng thuyết:

- * Cha Nguyễn Phi Long, CSsR.
- * Cha Trịnh Thế Huy, OP.
- * Cha Phạm Duy Khánh, OP.
- * và ông Cao Tân Tinh ĐCCTT.

Xin ghi danh và để biết thêm chi tiết với:

* Chị Faustina Lụa Vũ: 832-641-0012

* Chị Maria Ngọc-Ảnh: 713-384-9632

Trân Trọng Kính Mời

“Dự luật của tôi sẽ cho phép điều đó”.

Thông đốc bang Virginia là Ralph Northam, một nhân vật phò phá thai, tiếp tục châm dầu vào lửa trong một cuộc phỏng vấn vào ngày 30 tháng Giêng khi được hỏi về video này. Ông nói: “Như thế, nếu một người mẹ chuyên dạ, đứa trẻ sẽ được sinh ra, đứa trẻ sẽ được giữ thoải mái, đứa trẻ sẽ được hồi sinh nếu người mẹ và gia đình mong muốn, theo sau một cuộc thảo luận sẽ xảy ra giữa các bác sĩ và người mẹ.” Nói cách khác, dự luật của bà Kathy Trần cực đoan đến mức cho phép người mẹ yêu cầu các bác sĩ giết chết đứa con ngay cả khi đứa bé đã được chào đời.

Angela McGuire, giáo dân của Nhà thờ St. Patrick ở Fredericksburg, cho biết cô rất đau lòng sau khi biết về dự luật của bà Trần. Năm năm rưỡi trước, con trai cô McGuire là Jude Lucas đã chết khi thai được 18 tuần. Dự luật của Kathy Trần “khiến vết thương rộng mở đối với tôi,” McGuire nói. “Nó giống như chuyện mới xảy ra là ngày hôm qua.”

Jennifer Brandt từ Hyattsville, Maryland, cho biết cô thường không đến các sự kiện như các cuộc biểu tình, nhưng trong trường hợp này, cô cảm thấy đó là nghĩa vụ công dân của mình phải tham dự.

“Tôi thấy chuyện này quá đau lòng. Tôi nghĩ rằng chuyện này làm nhiều đau lòng,” cô nói. “Tôi không thể tìm ra bất kỳ lời nào có thể biện minh cho dự luật. Ngay cả đối với những lý do đã được đưa ra, không có điều nào trong số đó thực sự có ý nghĩa và nó thực sự làm mất đi giá trị cuộc sống của con người. Tôi chỉ hy vọng (các chính trị gia) có một sự thay đổi trong trái tim của chính họ.”

Trước các bài diễn văn, đông đảo các nam phụ lão ấu đứng co ro vì thời tiết lạnh lẽo trên vỉa hè mang theo những dòng chữ: “Hãy yêu mến cả hai người mẹ và hai nhi”, “Cuộc sống vẫn tốt hơn” và “Ngăn chặn chủ nghĩa phá thai cực đoan ở Virginia”.

Vào buổi trưa, đám đông đã tập trung quanh bục giảng để nghe các diễn giả từ một số tổ chức phò sinh, bao gồm Susan B. Anthony List, Student for Life of America, The Family

Foundation, Virginia Association for Human Life, và March for Life and Concerned Women for America.

Nhiều diễn giả kêu gọi những người ủng hộ sử dụng tiếng nói và phiếu bầu của họ để ủng hộ cho cuộc sống. Hiện nay, những người phò sinh chiếm đa số tại cơ quan lập pháp nhà nước bởi với hơn một dân biểu ở Hạ Nghị Viện và hai thượng nghị sĩ ở Thượng Viện. Nhiều người tin rằng Quốc Hội Virginia có nguy cơ chuyển sang đa số phò phá thai sau cuộc bầu cử tháng 11 tới.

“Chúng ta cần phải chuẩn bị bởi vì (dự luật này) sẽ quay trở lại ở Virginia,” Tina Whittington của tổ chức Student for Life of America cảnh báo.

Với dự luật cho phép phá thai quá cực đoan này bà Kathy Trần, dân biểu gốc Việt đầu tiên tại Virginia đã gây ra những cái nhìn ác cảm với người Việt Nam. Vì thế, sau cuộc biểu tình, một đại gia đình Việt Nam gồm ông bà nội ngoại cháu chắt đã ở lại để hiện thị các biển báo tự chế của họ cho các tài xế đi qua.

Anh Anthony Cao cho biết anh đau lòng khi nghe tin bà Kathy Trần, một người đồng hương Việt Nam, đã giới thiệu dự luật này.

“Người Việt Nam chúng tôi không phải là những người bạo động. Chúng tôi đã trải qua rất nhiều. Chúng tôi đã chứng kiến rất nhiều điều độc ác. Và đây chỉ là một dự luật để giới thiệu cái ác và chúng ta không thể để điều đó xảy ra”, Cao, một giáo dân của giáo xứ Thánh Philipphê ở Falls Church nói.

“Tôi không quan tâm đến đảng phái chính trị hay tôn giáo của bạn. Tôi là người Công Giáo nên cô nhiên tôi đánh giá cao tất cả những dấu chỉ tôn giáo này, nhưng sự sống là một nguyên tắc phổ quát.”

Khi được một người đàn ông khác hỏi bạn muốn nói gì với Kathy Trần, Anthony, suy nghĩ một chút rồi nói, “Tôi sẽ nói bà ta bạn là một con người được yêu thương. Bạn xứng đáng với tình yêu. Và tình yêu không có nghĩa là giết chóc.”

Source: Catholic Herald ‘Resist Infanticide Rally’ in Virginia draws hundreds of pro-lifers